

ועלת על הפל, הוא מאיר ייוד, בעשר ספירות של אצילות, ובעשרה הספירות של בריאה, ומאר בעשר כתות של מלכים, ובעשרה גלגולים הרקיע, ולא משפטה בכל מקרים. קום יחזקאל הנביא לגולות את המראות הללו לפני השכינה, שנאמר בהם ודברות הימים מראיםם בংחלי אש, בנקודיהם התוויה וטעמי התוויה, שעלה האותיות נאמר ודברות הימים מראיםם בגחליל אש אלו הם הנגידות, בעורות כמראה הפלדים אלו הטעמים, ובhem והמשכים יזהרו כזוהר הרקיע. והמשכים - אלו האותיות, יזהרו - אלו הנגידות שמאיות.

בهم, כזוהר - אלו הטעמים. והשכינה כלולה מכלם, עליה נאמר היא מתחלחת בין הימים, שכן הימים העליונות של נגידות הטעמים, ותיוות המתחנות של נגידות האותיות, כמו זה: הן והם סגולות א למעלה, שלוש סיוט עליונות שרמותות י י בראשי תבות יהוה יהוה יהו"ה, והם יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה מלך, פני שלשת הימים הערלונות שהן חס"ר גבור"ה תפארת. ולמטה סגו"ל שהם הימים המתחנות - פני נצ"ח יסוד והוזד, שרמוניים ביברכ"ך יהוה, יא"ר יהוה, יש"א יהוה. נגידה של האמצע - חמיה שמה אדם, כמו זה: ה, היא מתחלחת בין הימים, שהם שלוש למעלה,

ושלש למטה, כמו זה: ה ריא רבייעת לבָל השיש ושביעית לשש. והסוד של שלוש הימים המתחנות, עליהם הוא רומז וכי בשלשים שנה, ועל נגידה שבאמצע רומז בריבעי,

ועל פלא הוא בהיר (נ"א נחית) בעשר ספירות דאצילות, ובעשרה כתות דמלאכיה, ובעשרה גלגלי דركיע, ולא אשתי בכל אמר. (דף ד ט"א) קום יחזקאל נבייה, לגלה אלין מראות קמי שכינפה, דאטמר בהון (יחזקאל יט) ודמות הימים מראיהם בגחליל אש, בנקודי אוריות וטעמי דאוריות, דעליהו דאתזון אטמר (שם) ודמות הימים מראיהם כנראה הלפדים אלין טעמי, ובhone (מייאל יט) והמשכים יזהרו בזוהר הרקיע, והמשכים אלין אתזון, יזהרו אלין נקודין נבהרים בהון, בזוהר אלין טעמי.

ושבינה כלילא מבלהו, עליה אטמר (יחזקאל יט) היא מתחלחת בין הימים, דאיןון חיון עלאיין דנקודי דעתמי, וחיוון תפאנין דנקודי דאתזון, בגונא דא ה, ואfine סגולת"א לעילא תלת חיון עילאיין, דרמיין יי יי בראשי מיבות יהוה יהוה יהו"ה, ואינוון יהוה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך, אנפי תלת חיון עילאיין, דאיןון חס"ד גבור"ה תפארת, ולמטה סגו"ל דאיןון חיון תפאנין, אנפי נצ"ח יסוד זהו"ד, דרמיין ביברכ"ך יהוה יא"ר יהוה יש"א יהוה, נגידה דאמצעיתא היה ששה אדם בגונא דא ה, היא מתחלחת בין הימים, דאיןון תלת לעילא, ותלת לתפה, בגונא דא ה.

אידי רבייעת לכל תלת, ושביעת לשית. ורזא דתלת חיון תפאנין, עליהו איהו קא רמיין ויהי בשלשים שנה (יחזקאל יט). רעל נגידא דאמצעיתא קא רמיין בריבעי, דאייהו